

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den sidste sag på dagsordenen var:

*Første behandling af forslag til lov om ændring i lov om uretmæssig konkurrence og varebetegnelse.*

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 1053, fremsættelsen i tidenden sp. 435).

Lovforslaget sattes til forhandling.

**Chr. Christiansen:** Det foreliggende lovforslag har fået et mere begrænset omfang end det tilsvarende lovforslag, som den højtærede handelsminister fremsatte den 11. marts i år, idet bestemmelserne om bortlodning i reklameøjemed er taget ud. Der er derefter kun bibeholdt bestemmelserne om beskyttelse for FN-institutioner m. v. og Røde Kors. Endelig er bemyndigelsen til handelsministeren til at optrykke det samlede lovkompleks fastholdt.

I samklang med mine udtalelser i foråret finder jeg, det kan være på sin plads at gennemføre de foreslåede navnebeskyttelsesbestemmelser, som i øvrigt ikke er i stand til at aftvinge nogen større interesse i forbindelse med behandlingen af et lovforslag om uretmæssig konkurrence. Hvad optryknings af loven angår, er jeg ikke overbevist om, at tidspunktet netop nu er det bedst egnede. Under forhandlingen i foråret om bortlodning i forbindelse med varekøb gik jeg på mit partis vegne stærkt ind for de foreslåede forbudsbestemmelser, fordi vi var ganske enige med detailhandelen og forbrugerne om, at det er en usund udvikling, der her er kommet i gang. Dog fandt jeg, at undtagelsesbestemmelsen for pressen burde udgå. Det nedsatte udvalg kom ikke til vejs ende. Den højtærede handelsminister har fundet det nødvendigt at tage de tidligere foreslåede bestemmelser i forbindelse med § 12 i konkurrence-loven ud og siger herom i fremsættelsen:

„Da loven ikke i mange år har været genstand for en samlet bedømmelse, må en sådan gennemgang anses for hensigtsmæssig, og det er derfor tanken at nedsætte et udvalg til undersøgelse af, om

konkurrenceloven i sin nuværende skikkelse kan anses for tidssvarende.“

Man kan vistnok sige, det er meget forsigtigt talt. Forsigtighed er en borgmesterdyd, men det kan altså også være en ministerdyd.

Må jeg spørge den højtærede handelsminister, hvornår han egentlig har tænkt at dette udvalg, som her er omtalt, skulle nedsættes? Jeg for min del må tilstå, at jeg finder, bortlodninger og præmiekuponer i forbindelse med varekøb er et såre vigtigt spørgsmål, som egentlig trænger til en snarlig afgørelse. De synspunkter og krav, som med megen styrke er fremsat af forbrugerne og detailhandelens udøvere, er så vægtige, at jeg synes, at folketinget bør tage sagen op til alvorlig overvejelse i det kommende udvalg.

De danske Handelsforeningers Fællesorganisation fremhævede allerede i sit blad, Danmarks Handels-Tidende, nr. 5, den 4. marts 1958 — jeg beder om formandens tilladelse til et kort citat —:

„Der skulle således være det bedste håb om, at de omsiggribende bortlodninger i forbindelse med vareomsætningen snarest vil blive bragt til ophør, da det næppe vil støde på større modstand i folketinget.“

Jeg synes, det var rimeligt at bringe disse bemærkninger i erindring her under folketingets nye behandling af loven om uretmæssig konkurrence. Jeg kan ikke frigøre mig for, at det i øjeblikket egentlig kunne tyde på, at det er grossist- og producentinteresserne, der har sejret over de synspunkter, som er rådende i de meget talstærke forbruger- og detailhandlerkredse her i landet. Skulle dette virkelig være tilfældet, beklager jeg det meget. For mig står det sådan, at den manglende positive standpunkttagen fra de forskellige ordførere i foråret og det efterfølgende negative resultat, som det nedsatte udvalg måtte konstatere, har givet anledning til et yderligere opsving af bortlodninger, anvendelse af rabatkuponer og andre lignende arrangementer i forbindelse med varesalg. Den såkaldte moderne reklame på dette område har efterhånden udviklet sig til en alvorlig uskik for den normale vareomsætning her i landet. Jeg må tillige mene, at disse forhold har skabt beklagelige tilstande for såvel